

#1 Internationale Bestsellerauteur

Verlaafd aan jou

CROSSFIRE 1

Intens, duister
en sensueel...

SYLVIA DAY

Over het boek

Gideon Cross en Eva Tramell dragen beiden een beschadigd verleden met zich mee, maar hun passie en lust zijn even bedwelmend als gevaarlijk...

Hij was oogverblindend, briljant, grillig en opwindend. Ik had me nog nooit tot iets of iemand zo aangetrokken gevoeld. Ik hunkerde naar zijn aanraking alsof ik aan hem verslaafd was, ook al wist ik dat mijn verdediging daar zwakker van werd. Ik was bezoedeld, beschadigd, maar hij wist zonder enige moeite bij mij de juiste snaar te raken.

Gideon had zijn eigen demonen. Zijn liefde liet me niet meer los, maar het gevaar bleef dat we door ons gekwelde verleden uit elkaar gerukt zouden worden.

Verslaafd aan jou neemt je mee naar de uiterste grenzen van obsessie... en daar voorbij. Het is het perfecte boek voor alle liefhebbers van *Vijftig tinten grijs* van E.L. James.

Over de auteur

Sylvia Day is de *New York Times*- en *USA Today*-bestsellerauteur van meer dan twintig romans. Eerder was ze werkzaam als tolkvertaler Russisch voor de militaire inlichtingendienst van het Amerikaanse leger. *Verslaafd aan jou* is het eerste deel in de zeer populaire *Crossfire*-trilogie.

Colofon

Oorspronkelijke titel

Bared to You

© 2012 by Sylvia Day

Vertaling

Marike Groot en Ineke de Groot

Omslagontwerp

Sarah Oberrender

Omslagbeeld

Edwin Tse

Art director

George Long

Bewerking Nederlands omslag

Bram van Baal

© 2012 A.W. Bruna Uitgevers, Utrecht

ISBN paperback 978 94 005 0238 3

ISBN e-book 978 90 449 6941 2

NUR 302

De A.W. Bruna-nieuwsbrief

Wilt u op de hoogte blijven van alle nieuwe boeken van A.W. Bruna Uitgevers?

Geef u zich dan op voor onze nieuwsbrief via onze website www.awbruna.nl

Sylvia Day

Verslaafd aan jou

A.W. Bruna Fictie

Zijn das was zilverkleurig en zijn overhemd stralend wit. Doordat hij geen enkele kleur droeg, kwamen zijn wonderlijk blauwe ogen nog beter uit. Naar hem kijken, zoals hij daar stond met zijn jasje open en zijn handen losjes in zijn broekzakken, voelde net alsof ik frontaal tegen een muur botste die ik niet had gezien.

Ik stond plotseling stil, mijn blik gefixeerd op de man die zelfs nog aantrekkelijker was dan ik me herinnerde. Ik had nog nooit zulk intens zwart haar gezien. Het glansde en was vrij lang. De punten dwarrelden over zijn kraag. Die sexy haarlengte gaf de succesvolle zakenman een kwajongensachtige aantrekkingskracht, als een toef slagroom op *hot fudge brownie*-ijs. Mijn moeder zou zeggen: 'Alleen schurken en bandieten hebben zulk haar.'

Ik moest in mijn handen knippen om me ervan te weerhouden zijn haar aan te raken, om te zien of het ook echt aanvoelde als de kostbare zijde waar het op leek.

De deuren gingen bijna dicht. Hij stapte vriendelijk vooruit en drukte een knop op het paneel in om ze open te houden. 'Er is ruimte genoeg voor ons allebei, Eva.'

Het geluid van die raspende, onverbiddelijke stem sleurde me uit mijn bedwelming. Hoe wist hij nou hoe ik heette?

Ik wist het weer: hij had mijn identiteitspasje opgeraapt toen ik dat had laten vallen in de hal. Heel even overwoog ik te zeggen dat ik op iemand wachtte, zodat ik de volgende lift naar beneden kon nemen, maar mijn hersenen begonnen opeens weer te functioneren.

Wat was er in godsnaam met me aan de hand? Goed, blijkbaar werkte hij in het Crossfire. En wat dan nog? Ik kon hem toch moeilijk elke keer dat ik hem zag ontwijken, en waarom zou ik ook eigenlijk? Als ik mezelf zover wilde krijgen dat ik naar hem kon kijken terwijl zijn aantrekkelijkheid me koud zou laten,

moest ik hem gewoon zo vaak tegenkomen dat hij bij het meubilair zou gaan horen.

Ja hoor! Alsof dát ooit zou gebeuren.

Ik stapte de lift in. 'Dank u wel.'

Hij liet de knop los en stapte weer achteruit. De deuren gingen dicht en de lift ging naar beneden.

Ik had er onmiddellijk alweer spijt van dat ik had besloten toch bij hem in de lift te stappen.

Ik was me zo bewust van hem dat ik over mijn hele huid de kriebels kreeg. Hij vulde de ruimte met zijn aanwezigheid. Hij straalde een tastbare energie en seksuele aantrekkingskracht uit die me onrustig heen en weer liet schuifelen. Mijn ademhaling werd al net zo onregelmatig als mijn hartslag. Ik voelde me opnieuw onverklaarbaar tot hem aangetrokken, alsof hij in stilte iets eiste waarop ik instinctief en willoos moest ingaan.

'Goeie eerste dag gehad?' vroeg hij. Daar schrok ik van.

Zijn galmende stem vloede in een verleidelijk ritme over me heen. Hoe wist hij nou weer dat het mijn eerste dag was?

'Ja, hoor,' antwoordde ik vlak. 'En u?'

Ik voelde zijn blik over mijn profiel glijden, maar bleef mijn aandacht op de geborsteld aluminium liftdeuren richten. Mijn hart klopte als een bezetene en mijn maag tolde. Ik voelde me verward en geheel van mijn stuk gebracht.

'Nou, voor mij was het niet de eerste,' antwoordde hij geamuseerd. 'Maar hij was geslaagd. En hij wordt steeds beter.'

Ik knikte en perste er een glimlach uit, maar ik had geen flauw idee waar hij op doelde. De lift remde af bij de elfde verdieping, drie mensen stapten in en begonnen enthousiast met elkaar te praten. Ik deed een stap terug om plaats voor hen te maken en me in de hoek van de lift tegenover de Donkere Adonis terug te kunnen trekken. Alleen... hij stapte ook opzij, zodat hij naast me kwam staan. Opeens stonden we nog dichter bij elkaar dan daarvoor.

Hij schikte zijn perfect geknoopte das een beetje en zijn arm raakte daarbij de mijne. Ik zoog een diepe teug lucht naar binnen en probeerde mijn intense bewustzijn van hem te negeren door me te concentreren op het gesprek dat voor onze neus plaatsvond. Dat was niet te doen. Hij was gewoon zo aanwezig. Zoals hij daar stond. Totaal volmaakt en adembenemend, en hij rook goddelijk.

Mijn gedachten gingen op de loop. Ik fantaseerde hoe hard zijn lichaam onder zijn pak zou zijn, hoe het zou aanvoelen als hij het tegen me aan drukte, of hij wel of niet fors geschapen was...

Toen de lift de hal bereikte, kreunde ik bijna van opluchting. Ik kon niet wachten tot de lift was leeggestroomd en zodra ik kon, deed ik een stap vooruit. Hij legde zijn hand stevig op mijn onderrug en liep met me mee, me de lift uit loodsend. Zijn aanraking op zo'n kwetsbare plek stuurde golfjes door me heen.

Bij de draaihekjes haalde hij zijn hand van mijn onderrug, waarna ik me wonderlijk verlaten voelde. Ik keek naar hem, probeerde hem te doorgronden, maar ook al keek hij me aan, uit zijn gezicht viel niets af te lezen.

'Eva!'

Op het moment dat ik Cary zag, die nonchalant tegen een marmeren zuil in de hal leunde, veranderde het hele plaatje. Hij droeg een spijkerbroek waarin zijn lange benen prachtig uitkwamen, en een zachtgroene oversized sweater die bij de kleur van zijn ogen paste. Iedereen in de hal keek naar hem. Ik ging langzamer lopen toen ik bijna bij hem was en de seksgod liep ons voorbij, ging door de draaideur en gleden vloeiend achter in de zwarte Bentley SUV met chauffeur die ik de avond ervoor bij de stoeprand had zien staan.

Cary floot toen de auto optrok. 'Zo zo. Als ik zie hoe je naar hem keek, was dat vast de man waar je het laatst over had, toch?'

'O, absoluut. Dat was hem.'

'Werken jullie soms samen?' Cary haakte zijn arm in de mijne en trok me door de gewone deur mee naar de straat.

'Nee.' Ik bleef op de stoep stilstaan om mijn platte schoenen aan te trekken en leunde op Cary terwijl de mensenmenigte langs ons heen stroomde. 'Hij vroeg me of ik een goeie eerste dag had gehad. Hij weet blijkbaar wie ik ben, terwijl ik helemaal niet weet wie hij is. Daar moet ik dus maar eens achter zien te komen.'

'Juist ja...' Hij grijnsde en ondersteunde me bij mijn elleboog, terwijl ik verre van charmant van de ene voet op de andere hinkte. 'Ik kan me niet voorstellen dat iemand nog kan werken als hij in de buurt is. Mijn hersenen sloegen echt op tilt.'

'Ach, dat hebben we allemaal toch weleens?' Ik ging rechtop staan. 'Kom, laten we gaan. Ik kan wel een borrel gebruiken.'

De volgende ochtend werd ik wakker met een licht dreunend gevoel achter in mijn schedel. Het was net alsof dat gedreun me uitlachte omdat ik een paar glazen wijn te veel had gedronken. Toch had ik, toen ik met de lift naar de negentiende verdieping ging, niet zoveel spijt van de kater als ik eigenlijk had moeten hebben. Ik kon kiezen tussen te veel alcohol drinken of met mijn vibrator in de weer gaan, en ik vertikte het om een door batterijen aangedreven orgasme te hebben waar de Donkere Adonis de hoofdrol in speelde. Niet dat hij daar achter zou komen of dat het hem zelfs kon schelen dat hij me zo geil maakte dat ik niet meer wist wat ik deed, maar zelf zou ik het wel weten en ik gunde zijn fantasieversie dat plezier niet.

Ik propte mijn spullen in de onderste la van mijn bureau en toen ik zag dat Mark er nog niet was, haalde ik een kop koffie en ging terug naar mijn hokje om mijn favoriete blogs over de reclamewereld te lezen.

‘Eva!’

Ik schrok toen hij opeens naast me stond, met zijn grijns van witte tanden tegen een gladde donkere huid. ‘Goeiemorgen Mark.’

‘Zeg dat wel. Volgens mij breng je mij geluk. Kom eens mee naar mijn kantoor? En neem je tablet mee. Vind je het erg om vanavond over te werken?’

Ik ging met hem mee en werd al net zo enthousiast als hij. ‘Tuurlijk niet.’

‘Ik hoopte al dat je dat zou zeggen.’ Hij ging zitten.

Ik nam de stoel die ik de dag ervoor ook had genomen en opende snel een Notepad-programma.

‘Zo,’ zei hij, ‘we hebben een offerteaanvraag voor Kingsman Wodka gekregen en daar hebben ze expliciet mijn naam in genoemd. Dat is voor het eerst!’

‘Gefeliciteerd!’

‘Dankjewel, maar laten we daar nog maar even mee wachten tot we de opdracht ook echt binnen hebben. We zullen nog steeds moeten bieden als we het stadium van de offerteaanvraag hebben gehaald en ze willen me morgenavond ontmoeten.’

‘Wauw. Is dat de gebruikelijke procedure?’

‘Nee, meestal wachten ze tot we de offerteaanvraag hebben afgerond voordat ze met ons afspreken, maar Cross Industries heeft Kingsman net overgenomen en C.I. heeft tientallen dochtermaatschappijen. Dat is goeie business als we daartussen kunnen komen. Dat weten ze natuurlijk en daarom zetten ze ons zo onder druk, om te beginnen met die afspraak met mij.’

‘Gewoonlijk zou je er een team op zetten, toch?’

‘Ja, dan zouden we ons als groep presenteren. Maar zij weten wel hoe het gaat: ze weten dat een senior executive meestal de pitch doet, maar dat ze uiteindelijk een junior als ik toegewezen krijgen, en dus hebben ze me gewoon zelf al uitgekozen en willen ze me helemaal binnenstebuiten keren. Maar eerlijk is eerlijk: de offerteaanvraag geeft ook veel meer informatie dan ze ervoor terugvragen. Het is praktisch een resumé, dus kan ik ze er eigenlijk niet van beschuldigen dat ze onredelijk veeleisend zijn, alleen maar gedetailleerd. Dat is de gebruikelijke procedure wanneer je met Cross Industries te maken hebt.’

Hij streek met zijn hand over zijn dichte krullenbos, waardoor je kon zien dat hij gespannen was. ‘Wat vind jij van Kingsman Wodka?’

‘Eh... nou eh... eerlijk gezegd heb ik er nog nooit van gehoord.’

Mark leunde lachend achterover in zijn stoel. ‘Gelukkig maar. Ik dacht al dat ik de enige was. Nou ja, pluspunt is dat er geen slechte reputatie is die we moeten bijstellen. Geen nieuws is soms goed nieuws.’

‘Oké, hoe kan ik je helpen? Behalve door allerlei soorten wodka te onderzoeken en over te werken?’

Hij tuitte even zijn lippen en dacht erover na. ‘Schrijf dit maar op...’

We werkten door tijdens de lunchpauze en lang nadat het kantoor verlaten was, terwijl we de eerste gegevens van de strategen doornamen. Het was even na zevenen toen Marks smartphone ging. Ik schrok. Opeens was de stilte verbroken.

Mark zette de luidspreker aan en ging door met werken. ‘Hé, schat!’

‘Heb je die arme meid al te eten gegeven?’ vroeg een warme, mannelijke stem aan de andere kant van de lijn.

Mark keek naar mij door zijn glazen kantoorwand en zei:

‘O jee... vergeten.’

Ik keek snel opzij en beet op mijn onderlip om een glimlach te onderdrukken.

Er was duidelijk gesnuif te horen aan de andere kant. ‘Ze werkt er nog maar twee dagen en je laat haar nu al overwerken en van de honger omkomen. Straks neemt ze nog ontslag.’

‘Shit, je hebt gelijk. Steve, lieverd...’

‘Hou op met je “Steve, lieverd”. Houdt ze van chinees?’

Ik stak mijn duim omhoog naar Mark.

Hij grijnsde. ‘Ja hoor.’

‘Mooi. Ik ben er over twintig minuten. Laat je de beveiliging even weten dat ik kom?’

Vrijwel precies twintig minuten later drukte ik op de knop om Steven Ellison uit de wachtruimte binnen te laten. Hij was een kleerkast van een vent, gekleed in een donkere spijkerbroek, versleten werkschoenen en een keurig gestreken traditioneel overhemd. Hij had rood haar en vrolijke blauwe ogen, en zag er al net zo goed uit als zijn partner, alleen op een totaal andere manier. We zaten met zijn drieën rond Marks bureau en stortten kung pao-kip en biefstuk met broccoli op papieren bordjes, schepten er kleverige witte rijst bij op en vielen aan met eetstokjes.

Ik ontdekte dat Steven aannemer was en dat hij en Mark al sinds de middelbare school een stel waren. Ik zag hoe ze met elkaar omgingen, en voelde bewondering en een steekje jaloezie. Hun relatie was zo prachtig functioneel dat het een plezier was om met hen om te gaan.

‘Jezus, meid,’ zei Steven toen ik voor de derde keer opschepte, en hij floot. ‘Wat kun jij eten. Waar laat je het allemaal?’

Ik haalde mijn schouders op. ‘Ik laat het achter in de sport-school. Dat helpt wel.’

‘Let maar niet op hem, hoor,’ zei Mark grijnzend. ‘Steven is gewoon jaloers. Hij moet zelf op zijn meisjesachtige figuur letten.’

‘Godsamme.’ Steven keek een beetje zuur naar zijn partner. ‘Ik moet haar eens meenemen naar het schaften met de mannen. Ik kan nog een hoop geld verdienen als ik erom wed hoeveel ze kan eten.’

Ik lachte. ‘Dat lijkt me wel wat.’

‘Ha! Ik wist wel dat jij een wilde was. Ik zie het aan je lach.’

Ik keek naar mijn eten en weigerde terug te denken aan de tijd dat ik inderdaad nogal wild was, tijdens mijn rebelse, zelfdestructieve fase.

Mark schoot me te hulp. 'Joh, laat mijn assistente eens met rust. En wat weet jij trouwens over wilde vrouwen?'

'Ik weet dat sommige vrouwen het leuk vinden om met homo's om te gaan. Ze houden wel van ons perspectief.' Hij grijnsde. 'Ik weet ook nog een paar andere dingen. Hé... nou moeten jullie niet zo gechoqueerd kijken. Ik wilde alleen maar weten of heteroseks echt zo goed was als de hype beweerde.'

Dit was duidelijk nieuw voor Mark, maar aan het trekje rond zijn lippen kon je zien dat hij zeker genoeg van hun relatie was om de hele uitwisseling amusant te vinden. 'O ja?'

'En wat vond je er dan van?' vroeg ik dapper.

Steven haalde zijn schouders op. 'Ik zal niet zeggen dat het overschat wordt, want ik ben duidelijk de verkeerde doelgroep en ik heb ook maar een zeer beperkte steekproef gedaan, maar ik kan wel zonder.'

Ik vond het nogal veelzeggend dat Steven zijn verhaal vertelde in termen die Mark op zijn werk gebruikte. Ze vertelden elkaar duidelijk veel over hun werk en luisterden naar elkaar, ook al werkten ze in een totaal andere sector.

'Je huidige woonsituatie in ogenschouw nemend,' zei Mark tegen hem, terwijl hij een stukje broccoli oppakte met zijn eetstokjes, 'zou ik zeggen dat dat maar goed is ook.'

Tegen de tijd dat we klaar waren met eten was het acht uur en kwamen de schoonmakers binnen. Mark stond erop om een taxi voor me te bellen.

'Zal ik morgen wat vroeger komen?' vroeg ik.

Steven stootte met zijn schouders tegen die van Mark. 'Je hebt vast in een vorig leven iets goed gedaan dat je deze hebt gescoord.'

'Ik denk dat jou in dit leven verdragen ook wel in aanmerking komt,' zei Mark droogjes.

'Hé,' protesteerde Steven, 'ik ben zindelijk, hoor. En ik doe de wc-bril omlaag.'

Mark keek me aan met een geërgerde blik waar heel veel genegeheid voor zijn partner uit straalde. 'Ja, en wat hebben wij

daaraan?’

Mark en ik werkten donderdag de hele dag keihard om alles af te hebben voor de afspraak om vier uur met het team van Kingsman. Tijdens de lunch wisselden we heel veel informatie uit met de twee ontwerpers die hun bijdrage aan de pitch zouden leveren, als het tot dat stadium in het proces kwam; daarna namen we de aantekeningen door over hoe Kingsman zich op internet presenteerde en hoe het bedrijf met social media omging.

Tegen halfvier werd ik een beetje zenuwachtig omdat ik wist dat het buiten spitsuur was, maar Mark bleef rustig doorwerken toen ik hem erop had gewezen hoe laat het was. Het was al kwart voor vier toen hij lachend zijn kantoor uit stuiterde, zich onder tussen in zijn jasje hijsend. ‘Kom, ga met me mee, Eva.’

Vanachter mijn bureau keek ik hem aan en knipperde met mijn ogen. ‘Meen je dat?’

‘Hé, je hebt hard gewerkt om me te helpen met de voorbereidingen. Wil je dan niet zien hoe het verder gaat?’

‘Ja, absoluut.’ Ik sprong op. Omdat ik wist dat hoe ik eruitzag iets zou zeggen over mijn baas, streek ik mijn zwarte kokerrok en de manchetten van mijn zijden blouse met lange mouwen glad. Bij prachtig toeval paste mijn dieprode blouse perfect bij Marks das. ‘Dankjewel.’

We gingen naar de lift en ik was even van mijn stuk toen we naar boven gingen in plaats van naar beneden. Toen we de bovenste verdieping bereikten, zag ik dat de wachtruimte waar we binnentapten aanzienlijk groter en luxueuzer was dan die van de negentiende verdieping. Hangmandjes met varens en lelies verspreidden een heerlijke geur en op de veiligheidspoort van melkglas was met vette, mannelijke letters *Cross Industries* gezandstraald.

Er ging een zoemer en we mochten naar binnen, waarna ons werd gevraagd even te wachten. We sloegen allebei het aanbod van water of koffie af, en na minder dan vijf minuten nadat we waren binnengekomen werden we naar een besloten vergader ruimte geleid.

Mark keek me met fonkelende ogen aan terwijl de receptiioniste de deurknop vastpakte. ‘Ben je er klaar voor?’

Ik glimlachte. ‘Helemaal.’

De deur ging open en ik werd het eerst naar binnen gewenkt. Ik zorgde ervoor dat ik een stralende glimlach had toen ik binnenstapte... maar die glimlach verstarde op mijn gezicht toen ik de man zag die opstond op het moment dat ik binnenkwam.

Omdat ik plotseling stilstond, versperde ik de ingang en botste Mark tegen mijn rug op, waardoor ik voorover struikelde. De Donkere Adonis ving me op bij mijn middel, trok me omhoog en tegen zijn borst. De lucht ontsnapte uit mijn longen, onmiddellijk gevolgd door elk greintje gezond verstand dat ik nog bezat. Zelfs door de lagen kleding tussen ons in waren zijn biceps als rotsen onder mijn handpalmen, zijn buik als een marmeren plaat van spieren tegen die van mij. Toen hij scherp inademde, voelde ik mijn tepels hard worden, gestimuleerd door de aanraking van zijn brede borstkas.

O nee. Ik was vervloekt. Achter elkaar flitste er een serie voorstellingen door mijn hoofd, met voorbeelden van duizenden manieren waarop ik de komende dagen, weken en maanden voor de voeten van de seksgod kon struikelen, vallen, uitglijden en onderuitgaan.

‘Hallo daar!’ zei hij, en de trillingen in zijn stem vulden me met verlangen. ‘Altijd fijn om je weer te zien, Eva.’

Ik liep rood aan van schaamte en verlangen, en kon me er maar niet toe zetten om me van hem los te rukken, ondanks de aanwezigheid van twee andere mensen bij hem in de kamer. Ook niet echt bevorderlijk was dat zijn aandacht alleen op mij was gericht, terwijl hij met heel zijn harde lichaam een dwingende macht uitstraalde.

‘Mr. Cross,’ zei Mark achter me. ‘Sorry dat we zo bij u komen binnenvallen.’

‘Geef niet. Het was een gedenkwaardige entree.’

Ik stond te wiebelen op mijn stiletto's toen Cross me rechtop zette en mijn knieën waren zwak van het intense lichaamscontact. Hij was weer in het zwart gekleed en zowel overhemd als das waren zachtgrijs. Zoals altijd zag hij er veel te goed uit.

Hoe zou het zijn om er zo fantastisch uit te zien? Overal waar hij kwam, moest hij wel opschudding veroorzaken.

Mark stak zijn handen uit om me overeind te houden en haalde me zachtjes naar hem toe.

Cross bleef naar Marks hand op mijn elleboog kijken tot hij me losliet.

‘Goed dan.’ Mark herstelde zich. ‘Dit is mijn assistente, Eva Tramell.’

‘We hebben elkaar ontmoet.’ Cross trok de stoel naast die van hem achteruit. ‘Eva.’

Ik keek naar Mark om te zien wat hij wilde dat ik deed. Ondertussen was ik nog steeds aan het herstellen van het moment dat ik tegen de seksuele supergeleider in Fioravanti geplakt stond.

Cross boog zich dichterbij me toe en beval rustig: ‘Ga zitten, Eva.’

Mark knikte even, maar ik liet me al op bevel van Cross in de stoel zakken. Mijn lichaam gehoorzaamde instinctief voordat mijn geest het in de gaten had en bezwaar kon maken.

Ik probeerde het uur dat volgde rustig te blijven zitten terwijl Mark onder vuur lag van Cross en de twee directeuren van Kingsman, allebei aantrekkelijke brunettes in elegante broekpakken. Degene in frambozenrood was vooral enthousiast de aandacht van Cross aan het trekken, terwijl degene in het roomwit zich aandachtig op mijn baas richtte. Alle drie leken ze onder de indruk van hoe Mark uiteenzette hoe het werk van het bureau aantoonbaar waarde creëerde voor het merk van de klant, en hoe hij het de klant gemakkelijker kon maken.

Ik bewonderde Mark om hoe kalm hij omging met de druk. Druk die Cross uitoefende en waarmee hij als vanzelfsprekend de bijeenkomst overheerste.

‘Mooi werk, meneer Garrity.’ Cross prees hem losjes toen ze tot de afronding kwamen. ‘Ik zie ernaar uit om de offerteaanvraag te bespreken wanneer het zover is. Wat zou jou ertoe aanzetten om Kingsman te proberen, Eva?’

Ik schrok en knipperde met mijn ogen. ‘Pardon?’

De intensiteit van zijn blik ging dwars door me heen. Het voelde alsof hij zich volledig op mij richtte, waardoor ik alleen maar meer respect kreeg voor Mark, die wel een uur onder het gewicht van die blik had moeten werken.

De stoel van Cross stond haaks op de lengte van de tafel, zodat hij me recht aan kon kijken. Zijn rechterarm rustte op het gladde

houten oppervlak en zijn lange, elegante vingers streelden het ritmisch. Ik zag een glimp van zijn pols aan het eind van zijn manchet en om een of andere gekke reden zorgde de aanblik van dat stukje goudkleurige huid met het dunne laagje donker haar erop dat mijn clitoris om aandacht begon te kloppen. Hij was gewoon zo... mannelijk.

‘Welk van de concepten die Mark heeft voorgesteld heeft jouw voorkeur?’ vroeg hij nu.

‘Ik vind ze allemaal geweldig.’

Op zijn prachtige gezicht was geen emotie te lezen toen hij zei: ‘Ik laat iedereen de kamer verlaten om je oprechte mening te horen, als het moet.’

Mijn vingers krulden zich om de uiteinden van de arMLEUNINGEN van mijn stoel. ‘Ik heb u zojuist mijn eerlijke mening gegeven, Mr. Cross, maar als u het echt wilt weten, denk ik dat sexy luxe voor een redelijke prijs de grootste doelgroep zal aanspreken. Maar ik heb niet de...’

‘Dat vind ik ook.’ Cross stond op en knoopte zijn jasje dicht. ‘U weet nu welke richting u op moet, Mr. Garrity. We zien elkaar volgende week weer.’

Ik zat nog in mijn stoel, verdoofd door het moordende tempo waarin alles was gebeurd. Toen keek ik naar Mark, die heen en weer werd geslingerd tussen vreugde en verbijstering.

Ik stond op en nam het initiatief om naar de deur te gaan. Ik was me ervan bewust dat Cross naast me liep. Hoe hij bewoog, met zijn dierlijke gratie en arrogante doeltreffendheid, was enorm opwindend. Ik kon me niet voorstellen dat hij niet goed kon neuken en vermoedde dat hij dominant zou zijn; dat hij nam wat hij wilde, op zo’n manier dat een vrouw het hem dolgraag wilde geven.

Cross bleef de hele weg naar de lift naast me lopen. Hij zei een paar dingen tegen Mark over sport, denk ik, maar mijn aandacht was te veel gericht op hoe ik op hem reageerde om aan smalltalk te doen. Toen de lift aankwam, slaakte ik een zucht van verlichting en stapte haastig met Mark naar voren.

‘Wacht even, Eva,’ zei Cross uiterst vriendelijk, terwijl hij me met zijn hand op mijn elleboog tegenhield. ‘Ze komt zo naar beneden, hoor,’ zei hij tegen Mark, terwijl de liftdeuren voor de

neus van mijn verbaasde baas dichtgingen.

Cross zweeg tot de lift naar beneden ging. Daarna drukte hij de knop van de lift weer in en vroeg: 'Heb jij iemand met wie je naar bed gaat?'

De vraag werd zo losjes gesteld dat ik even de tijd nodig had om tot me door te laten dringen wat hij gezegd had.

Ik haalde snel en diep adem. 'Wat gaat u dat aan?'

Hij keek naar me en ik zag wat ik de eerste keer dat we elkaar hadden ontmoet had gezien: een enorme macht en een keiharde zelfbeheersing. Daardoor deed ik onwillekeurig een stapje achteruit. Alweer. Maar deze keer viel ik tenminste niet; dat was al een hele vooruitgang.

'Omdat ik je wil neuken, Eva. Ik wil weten of er eventueel iets is wat me in de weg staat.'

Het plotselinge verlangen tussen mijn dijen zorgde ervoor dat ik naar de muur moest grijpen om mijn evenwicht te bewaren. Hij stak een hand uit om me staande te houden, maar ik weerde hem af met opgeheven hand. 'Misschien heb ik gewoon wel geen interesse, Mr. Cross.'

Een zweem van een glimlach verscheen op zijn lippen en maakte hem nog veel prachtiger. O god...

Ik schrok van de bel die de naderende lift aankondigde, zo gespannen was ik. Ik was nog nooit zo opgewonden geweest. Nog nooit zo vurig aangetrokken geweest tot een ander persoon. Nog nooit zo beledigd door iemand die ik begeerde.

Ik stapte de lift in en keek hem aan.

Hij glimlachte. 'Tot de volgende keer, Eva.'

De deuren gingen dicht en ik zakte tegen de koperen handgreep, terwijl ik me probeerde te herstellen. Ik was nog maar net tot mezelf gekomen toen de deuren opengingen en ik Mark daar zag ijsberen in de wachtruimte op onze verdieping.

'Jezus, Eva,' mompelde Mark, die plotseling stilstond. 'Waar ging dat in godsnaam over?'

'Ik heb geen flauw idee.' Ik blies haastig mijn adem uit en ik wilde dat ik Mark over de verwarrende en irritante uitwisseling met Cross kon vertellen, maar ik was me er goed van bewust dat ik mijn hart niet bij mijn baas moest uitstorten. 'Nou ja, wat maakt het ook uit? Je weet toch wel dat hij je de opdracht gaat

geven.’

Een grijns verjoeg zijn frons. ‘Dat zou best eens kunnen.’

‘Zoals mijn huisgenoot altijd zegt: dat zou je moeten vieren. Zal ik voor Steven en jou ergens een tafel reserveren?’

‘Ja, waarom niet? Dan wil ik wel naar Pure Food and Wine, om zeven uur, als ze nog plek voor ons hebben. Zo niet, verras ons dan maar.’

We waren nog maar net terug in Marks kantoor toen de leidinggevendenden hem in beslag namen: Michael Waters, CEO en president, en Christine Field en Walter Leaman, voorzitter en vicevoorzitter.

Ik sloop zo stilletjes mogelijk langs de vier en glipte mijn hokje in.

Ik belde Pure Food and Wine en bedelde om een tafel voor twee. Ik slijmde en smeekte, en uiteindelijk gaf de gastvrouw zich gewonnen.

Ik liet een bericht achter op Marks voicemail: ‘Hé, het is echt je geluksdag vandaag. Je staat erop met een tafel om zeven uur. Veel plezier!’

Daarna klokte ik uit. Ik wilde zo snel mogelijk naar huis.

‘Wát heeft ie tegen je gezegd?’ Cary zat aan het andere eind van onze witte hoekbank en schudde zijn hoofd.

‘Niet te geloven hè?’ Ik nam nog een slokje wijn. Het was een frisse, lekker koele sauvignon blanc die ik had gekocht toen ik naar huis liep. ‘Dat was ook mijn reactie. Misschien was het hele gesprek wel een hallucinatie, door de overdosis feromonen die ik van hem kreeg.’

‘En nu?’

Ik schoof mijn benen onder me op de bank en leunde in de hoek. ‘En nu... wat?’

‘Je weet heus wel wat, Eva.’ Cary pakte zijn laptop van de koffietafel en zette die op zijn gekruiste benen. ‘Ga je erop in of niet?’

‘Man, ik kén hem niet eens. Ik weet zijn voornaam niet eens en dan laat ie me zo schrikken.’

‘Hij wist wel hoe jij heette.’ Hij begon wat in te tikken op zijn toetsenbord. ‘En hoe zat dat dan met die wodka? Hij vroeg toch specifiek om jouw baas?’

De hand waarmee ik door mijn loshangende haar streek, bleef even steken. 'Ja, maar Mark heeft heel veel talent. Als Cross maar een beetje verstand van zaken heeft, zou hij daar wel achter komen en dat uitbuiten.'

'Nou, verstand van zaken heeft ie zeker.' Cary draaide zijn laptop naar me om en liet me de homepage van Cross Industries zien, waar een indrukwekkende foto van het Crossfire op stond. 'Het is zijn gebouw, Eva. Gideon Cross is eigenaar van dat gebouw.'

Verdomme. Ik sloot mijn ogen. Gideon Cross. Ik vond die naam wel bij hem passen. Hij was net zo sexy en elegant mannelijk als de man zelf.

'Hij heeft mensen in dienst die de marketing voor zijn dochtermaatschappijen doen. Waarschijnlijk wel tientallen mensen die dat voor hem doen.'

'Ach hou toch op, Cary.'

'Hij is lekker, hij is rijk en hij wil met je naar bed. Wat is dan het probleem?'

Ik keek hem aan. 'Het wordt zo'n gedoe als ik hem dan steeds maar tegenkom. En ik wil deze baan graag heel lang houden. Ik vind hem echt leuk. Ik vind Mark echt leuk. Hij heeft me helemaal bij het proces betrokken en ik heb al zoveel van hem geleerd.'

'Weet je nog wat Dr. Travis heeft gezegd over ingecalculeerde risico's? Als je psych zegt dat je die moet nemen, moet je dat gewoon doen. Dat kun jij best wel aan. Cross en jij zijn toch allebei volwassen?' Hij richtte zich weer op zijn zoektocht op internet. 'Wauw. Wist jij dat hij nog twee jaar te gaan heeft voor hij dertig wordt? Denk eens aan wat een uithoudingsvermogen die man moet hebben.'

'Denk eens aan hoe onbeschoft hij is. Ik voel me beledigd door hoe hij het er gewoon maar uitgooide. Ik haat het om me een wandelende vagina te voelen.'

Cary hield zijn mond en keek me aan. Uit zijn ogen sprak medeleven. 'Hé, het spijt me, meis. Jij bent zo sterk, zoveel sterker dan ik. Ik zie gewoon niet dat je dezelfde bagage meesjouwt als ik.'

'Volgens mij doe ik dat ook niet, meestal.' Ik ontweek zijn blik,

omdat ik niet wilde praten over wat we in het verleden hadden meegemaakt. ‘Niet dat ik nou had gewild dat hij me mee uit vroeg. Maar er moet toch een betere manier zijn om tegen een vrouw te zeggen dat je met haar naar bed wilt?’

‘Je hebt gelijk. Hij is een arrogante zak. Laat hem maar naar je verlangen tot zijn ballen blauw uitslaan. Dat zal hem leren.’

Hij maakte me aan het lachen. Wat was hij daar toch goed in. ‘Ik betwijfel of die man ooit in zijn leven blauwe ballen heeft gehad, maar het is grappig om erover te fantaseren.’

Cary klapte zijn laptop resoluut dicht. ‘Wat gaan we vanavond doen?’

‘Ik zat eraan te denken om eens te gaan kijken bij die Krav Maga-studio in Brooklyn.’ Ik had er het een en ander over opgezocht nadat ik Parker Smith bij mijn work-out bij de Equinox had ontmoet, en naarmate de week vorderde, werd het idee van zo’n soort rauwe, lichamelijke uitlaatklep voor de stress steeds aantrekkelijker.

Ik wist dat het niets was vergeleken met een stevige neukpartij met Gideon Cross, maar ik had het vermoeden dat het stukken minder gevaarlijk zou zijn voor mijn gezondheid.